

paa, hvorledes man i Sverig har truffet Bestemmelser, der føre til Beskyttelse af Englen, eller paa, hvorledes Lydsflaad beskytter Englen, det ligger ikke for her; men da det ærede Medlem har sagt igaar og tilbels idag, at han er sandhedsfigende, saa vil jeg ogsaa have, at han skal være veiledende tillige overfor Andre, det vil hjælpe os til, naar vi arbeide paa Fiskeriloven, at naae et Resultat. Jeg skal slutte med at sige, at det har glædet mig at høre, at den høitærede Minister ikke vil kuldkaste de retlige Afgjørelser, der foretages ved Spøsteret, for at vi ikke skulde komme i en retsløs Tilstand, hvad der vilde blive Tilfældet, dersom vi opfordrede Administrationen til ikke at bryde sig om Spøsterets Domme og overhovedet ikke at bryde sig om Lovgivningen. Desværre har det ærede Medlem saa ofte anket over, at den nuværende Regjering gaar udenfor Loven, men jeg vil paa ingen Maade opfordre dertil og heller ikke til at kuldkaste de Spøsteretsdomme, der er affagte i disse Sager.

Forespørgeren (Leth): Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil gjøre, jeg skal ikke opholde det ærede Thing længe, da der staaer en Sag paa Dagsordenen efter denne. Det ærede Medlem, som nu fatte sig, rettede en Opfordring til mig om, at, naar jeg vilde sætte Adresser i Gang, saa skulde jeg sørge for at oplyse Fiskerne om det One eller det Andet. Jeg maa virkelig tillade mig at sige det ærede Medlem, at, naar der kommer Andragende herind til Thinget, som i en eller anden Henseende slutter sig til, hvad jeg her har udtalt, saa har jeg ikke mindste Lod eller Andel i, at disse Andragender ere satte i Gang, der er ikke fset et eneste Skridt fra min Side til, at dette skulde ske. Jeg veed saaledes virkelig ikke, hvorledes det ærede Medlem kan komme til at tale om, at jeg, naar jeg vil sætte Adresse i Gang, skulde gjøre det One eller det Andet. At det ærede Medlem stillede sig saaledes i sit Foredrag og var glad ved den høitærede Indenrigsministers Svar til mig, kan jeg godt forstaa, naar man hender det ærede Medlems Stilling til Fiskeriloven, og den er mig jo vel bekjendt. Det ærede Medlem kom ind paa Spørgsmaalet, om disse Vaad vare skadelige eller ikke, men det er Noget, som jeg netop holdt udenfor. Jeg sagde, at enten de vare skadelige eller ikke, maatte Lov og Ret være ens for Alle her i Landet, og det tror jeg ikke, det ærede Medlem vil negte. Men naar det ærede Medlem kom ind paa, at det skulde have været Hensigten med Loven af 9de Marts 1872 at forbyde noget som helst Slags Drivvaad, saa er det umuligt at forstaa, hvorledes det ærede Medlem, der dog har fat sig

ind i disse Ting, kan komme til noget Saadant. Det ærede Medlem talte om, at Bægten kunde være saa forskjellig paa de forskjellige Drivvaad, som har været under Paakjendelse i de forskjellige Sager, og jeg maa opfatte ham saaledes, at man maaste om nogen af dem kunde sige, at det gjaldt, hvad der staaer i Lovet af 9de Marts 1872 § 1, at de vare belastede med svær Bægt. Det ærede Medlem, som hender saa nøie til disse Forhold, vil jo vide, at et Drivvaad aldrig er anderledes konstrueret, end at Flodholternes Bæreevne overstiger Stenenes Bægt. Det er altid saaledes, at Flodholtet har en større Bæreevne end den Bægt, som de Sten have, der ere bundne ved Underliget, saa at, naar man tager den Paahængsel tilsammen, nemlig Flodholtet ved Overlig og den spredte Stenvægt ved Underlig, gjør denne Paahængsel tilsammen taget Vaadet lettere, end det vilde være uden den. Hvad det ærede Medlem ellers yttrede om Fiskerisagen, skal jeg ikke komme ind paa. Det forekommer mig at ligge udenfor denne Debat. Det ærede Medlem og jeg staa jo hinanden i denne Sag saa diametralt modsatte, som omtrent Noget kan gjøre det. Det vide vi fra gammel Tid af. Naar en Betænkning kommer frem om den forelagte Fiskerilov — om en saadan kommer frem — vil der jo være Lælighed for os begge to til at udtale vor Mening om denne Sag. Her tror jeg ikke, det hører hjemme.

Thorup: Jeg har ikke just sagt, at det ærede Medlem har fat Adresser i Gang, men jeg har sagt, at det ærede Medlem ved sine Udtalelser havde bevirket, at de kom i Gang, og at Bedkommende havde brugt en Mands Udtalelser, som ikke vare fuldstændige og ikke vare oplysende. Det, jeg ønskede, var, at, naar Bedkommende havde beraabt sig paa det ærede Medlem som Autoritet, saa skulde han have sagt, at disse mange Adresser, der ere satte i Gang for hans Skyld, bero paa en Misforstaaelse, og at vor nærværende Lovgivning er ikke saaledes, som det bliver fremstillet; det synes jeg kunde have været berettiget. Hvad angaar min Stilling til Fiskeriforslaget, da andrede det mig at høre det ærede Medlems Udtalelser, thi det ærede Medlem maa ialtsald bedre end nogen Anden vide, at Forskjellen mellem ham og mig ikke er stor. Han stillede Forslag om, at §§ 5 og 6 skulde udgaa, Forslag, som han vidste, Ingen vilde være med til, men han stillede sig subsidiært til mit Forslag. Jeg har Endringsforslagene liggende for mig, saa jeg antager ikke, at det ærede Medlem vil sige at det er urigtigt. Svørigt vil jeg sige, at hele Udvalget var omtrent enigt med Hensyn til det, vi vilde indstille til